

Bilag 14.

Oversættelse.

Økonomisk rådgiver Mogens Isaksens indlæg i 2. udvalg den 27. oktober 1970 om befolkningsproblemerne.

Jeg vil gerne i korthed fremsætte nogle bemærkninger til ECOSOC-beretningens kapitel om befolkningsproblemerne i verden.

Flere talere har allerede understreget, hvor overordentlig store befolkningsproblemerne er, og hvor stærkt de trænger sig på. Jeg er sikker på, at FN's og særorganisationernes arbejde har bidraget meget til, at man er nået til erkendelse af, at demografiske problemer spiller en væsentlig rolle inden for økonomisk og social udvikling. I de statistiske opgørelser, prognoser og undersøgelser, der er foretaget under FN's auspicer, har medlemslandene fået et betydningsfuldt redskab til brug for deres økonomiske og sociale planlægning. Befolkningstilvækstens størrelse er en væsentlig faktor ved afgørelsen af behovet for kapitalinvesteringer, og en vedvarende nøje undersøgelse af ændringerne i de demografiske tendenser i forskellige dele af verden er derfor ikke alene af afgørende betydning for investeringsplanlægning men også for en vurdering af behovet for yderligere internationale kapitaloverførsler. Den danske delegation er glad for, at der er fremsat forslag om at styrke FN's bestræbelser på dette vigtige område. Vi hilser også med glæde den i ECOSOC-resolution 1484 (XLVIII) truffene beslutning om at indkalde en tredje verdensbefolkningsskonference i 1974.

Foruden denne beslutning har ECOSOC henstillet til generalforsamlingen, at 1974 betegnes som verdensbefolkningsåret. Den danske delegation deler den på ECOSOC-samlingen udtrykte bekymring for, at, hvis vi får for mange verdensår, vil deres betydning svækkes. Vi er ikke desto mindre villige til at støtte forslaget om dette særlige

verdensår, fordi vi ser verdensbefolkningskonferencen og verdensbefolkningsåret som et gensidigt forstærkende middel til at rette hele verdens opmærksomhed mod de forskellige sider af befolkningsproblemet og mod de bestræbelser, der på dette område udfoldes af FN-systemet og FN's medlemslande. Min delegation er således rede til at stemme for resolutionsudkastet i dok. A/C.2/253.

Det er almindeligt kendt, at befolkningsproblemerne er vidt forskellige fra land til land. Omsorg for mødres og børns sundhed og for familiernes velbefindende bidrager til, at der i størstedelen af verden føles at være behov for familieplanlægning. Visse lande er imidlertid tyndt befolket, men har rigelige naturgivne hjulpekilder, således at en større befolkning ville være en fordel snarere end en ulempe set fra landets eget synspunkt. Selv i sådanne tilfælde ville en kontrolleret befolkningstilvækst kunne være i landets interesse, skønt spørgsmålet er mindre presserende end i visse tætbefolkede lande med få uudnyttede hjulpekilder. Det er derfor naturligt, at det navnlig er i de sidstnævnte lande, at regeringerne betragter en befolkningspolitik som en nødvendig forudsætning for fortsat økonomisk og social fremgang.

I 1960'erne tog udbredelsen af familieplanlægning fart. Som følge deraf har der været et stigende behov for forskning og teknisk bistand på dette område, og dette har ført til oprettelsen af FN's befolkningsfond.

Danmark var blandt de første bidragydere til fonden, med et tilskud på 100.000 dollars. Og det er mig en glæde at kunne meddele, at den danske regering nu har be-